

Armo & Totuus

No. 1 / 2007

”Vanhurskaus kansan korottaa, mutta synti on kansakuntien häpeä.”

(Sananl. 14:34)

Sisältö No. 1 / 2007

- 2 **Kaksi tarinaa / Tuntematon**
- 4 **Kristuksen jumaluus / Allan Valvano**
- 6 **Valtakunnan vertaukset - Matt. 13 / T. Ernest Wilson**
- 10 **Kristuksen tulemuksen vaiheet / William MacDonald**
- 13 **Vanhan testamentin käänösvirheistä / Kaarlo O. Syväntö**
- 15 **Viimeinen kierros / Olli-Pekka Tuikkala**

Keitä me olemme?

Olemme uskovia, jotka kokoontuvat Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen. Me uskomme,

- että on olemassa vain yksi Jumala, joka on ollut olemassa ikuisesti kolmena selvästi erottavana persoonana: Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä.
- että Jeesus Kristus oli Jumala ihmismuodossa; että Hän syntyi neitseestä; että Hän kuoli antaen itsensä uhriksi syntisten edestä; että Hän nousi ruumiillisesti kuolleista ja astui taivaisiin.
- että syntiinlankeemuksen seurauksena ihmiskunta on synnin alaisuudessa ja että jokainen ihminen on syntinen luonnoltaan ja teoiltaan.
- että Jumala tarjoaa meille armossaan ja hyvydessään täydellistä ja ilmaista pelastusta Jeesuksessa Kristuksessa ja että tämä pelastus annetaan meille lahjaksi.
- että henkilökohtaisen katumisen ja uskon kautta Jeesukseen Kristukseen ihminen syntyy uudesti, vastaanottaa Pyhän Hengen, julistetaan syyttömäksi Jumalan edessä, saa ehdoitta anteeksi kaikki syntinsä, saa ikuisen elämän ja muuttuu uudeksi luomukseksi Jeesuksessa Kristuksessa.
- että Jeesukseen Kristukseen uskova ihminen voi tietää ja olla varma pelastuksestaan ja että tämä ei koskaan joudu kadotukseen.
- että uskovat tulisi kastaa upottamalla, joka on ulkoinen merkki uskovan sisällä tapahtuneesta Jumalan puoleen kääntymisestä.
- että tosi seurakunta, Kristuksen ruumis, koostuu kaikista tosi uskovista alkaen ensimmäisestä helluntaista aina seurakunnan ylöstempaukseen asti.
- että paikallisseurakunta koostuu tosi uskovista, jotka on kastettu ja jotka kokoontuvat Herran Jeesuksen nimeen apostolien opetuksen mukaisesti.
- että jokaisella uskovalla on Jumalan edessä papin tehtävä.
- että Raamattu on Jumalan Sana ja että se on Hänen täydellinen ja lopullinen ilmoituksensa.

web: <http://www.JeesusOnHerra.com>

Kaksi tarinaa

ENSIMMÄINEN

Monia vuosia sitten Al Capone käytännöllisesti katsoen omisti Chicagon. Capone ei ollut kuuluisa mistään sankarillisesta. Hänen paha maineensa oli tullut tuulisen kaupungin sotkemisesta kaikkeen viinan salakuljetuksesta ja prostituutiosta jopa murhiin saakka.

Caponella oli juristi nimeltään "Easy Eddie." Eddie oli hänen juristinsa syystä -

Eddie oli erittäin hyvä alallaan! Itse asiassa, Eddien taidot oikeusasioissa pitivät ison Al'in poissa kaltereiden takaa pitkän aikaa.

Osoittaakseen arvostustaan, Capone maksoi Eddielle todella hyvin. Ei pelkästään rahaa tullut runsaasti, vaan Eddie sai lisäksi erikoisbonuksia. Esimerkiksi, Eddien perheellä oli aidattu palatsi vakituisine palvelijoineen ja kaikkine päivän mukavuuksineen. Kartano oli niin suuri, että se täytti kokonaisen korttelin Chicagossa.

Eddie eli Chicago- liigan ylimystöelämää eikä välittänyt paljoakaan tapahtumista ympärillään. Eddiellä oli kuitenkin "pehmeä kohtansa". Hänellä oli poika, jota rakasti suuresti. Eddie piti huolen, että hänen nuorella pojallaan oli vaatteita, autoja, ja että hän sai hyvän koulutuksen. Häneltä ei puuttunut mitään. Hinnalla ei ollut merkitystä.

Ja huolimatta kuulumisestaan järjestäytyneeseen rikollisuuteen, Eddie jopa yritti opettaa hänelle oikean ja väärän.

Eddie halusi poikansa olevan parempi mies kuin hän itse. Vaikka hänellä oli kaikki ne rikkauudet ja vaikutusvalta, oli kaksi asiaa, joita hän ei voinut pojalleen antaa; hän ei voinut antaa maineikasta nimeä eikä hyvää esimerkkiä.

Eräänä päivänä Eddie joutui vaikean ratkaisun eteen. Easy Eddie halusi oikaista tekemänsä vääryydet. Hän päätti mennä viranomaisten tykö ja kertoa totuuden Al "Arpinaama" Caponesta, puhdistaa tahratun nimensä, ja tarjota pojalleen jotain näkyvää rehellisyyttä. Voidakseen tehdä tämän, hänen oli todistettava liigaa vastaan, ja hän tiesi sen maksavan todella paljon.

Niinpä, hän todisti. Samana vuonna, Easy Eddien elämä päättyi laukauksiin yksinäisellä Chicagon kadulla. Mutta poikansa silmissä, Eddie oli antanut hänelle suurimman annettavissaan olevan lahjan, suurimmalla

hinnalla mitä hän ikinä saattaisi maksaa. Poliisi löysi hänen taskustaan rukousnauhan, ristikorun, uskovan medaljongin sekä runon, joka oli leikattu lehdestä. Se kuului:

Elämän kello väännetään vain kerran
Eikä kellään ole valtaa
Kertoa milloin kädet pysähtyvät
Myöhään vai aikaisin
Nyt on ainoa aikasi
Elä, rakasta, tee työtä innolla
Älä usko aikaan
Koska kello voi hiljetä milloin vaan

TOINEN

Toinen maailmansota synnytti monia sankareita. Eräs sellainen oli komentajaluutnantti Butch O'Hare. Hän oli lentäjä-ässä, joka oli komennettu lentotukialus Lexingtonille Eteläiselle Tyynelle Merelle. Eräänä päivänä koko hänen laivueensa lähetettiin suorittamaan tehtävää. Noustuaan taivaalle, hän tarkisti bensamittarin ja havaitsi, että tankki oli unohdettu täyttää. Hänellä ei olisi riittävästi bensiiniä täyttää tehtävä ja palata sitten alukselle. Laivueen komentaja käski hänen palaamaan tukialukselle. Vastahakoisesti hän jätti muodostelman ja suuntasi takaisin kohti saattuetta.

Kun hän oli palaamassa emäalukselle, hän näki jotain mikä hyydytti hänen verensä: laivue japanilaisia lentokoneita oli suuntaamassa kohti amerikkalaista saattuetta. Jenkkilentäjät oli menneet hyökkäykseen, ja saattue oli täysin suojatton. Hän ei voisi saavuttaa laivuettaan ja tuoda sitä takaisin pelastamaan saattuetta. Hän ei myöskään voinut varoittaa saattuetta lähestyvistä vaarasta.

Ei ollut kuin yksi tehtävissä. Hänen olisi jotenkin ohjattava heidät pois laivueesta. Unohtaen täysin oman turvallisuutensa, hän sukelsi japanilaiskoneiden muodostelmaan. Siivissä olevat 50- kaliperiset tulittivat, kun hän syöksyi sisään, yllättäen viholliskoneet yksi toisensa jälkeen. Butch veivasi sisään ja ulos tuohon jo hajooneeseen muodostelmaan ja tulitti niin monia koneita kuin mahdollista

Kaksi tarinaa

kunnes hänen ammuksensa viimein loppuivat. Pelottomasti hän jatkoi hyökkäystään. Hän sukelsi päin koneita, yrittäen leikata siiven tai pyrstön toiveenaan vahingoittaa niin monta konetta kuin mahdollista ja tehdä ne lentokyvottomiksi.

Lopulta turhautunut japanilaislaivue lähti lentämään toiseen suuntaan. Syvästi huojentuneena, Butch O'Hare ja hänen riekaleinen koneensa nilkutti takaisin tukialukselle. Palatessaan hän ilmoittautui ja kertasi paluunsa tapahtumat. Koneeseen asennettu kamera kertoi tarinan uudelleen. Se osoitti Butch'in uskaliaan yrityksen suuruuden saattueen suojaamisessa. Hän oli itse asiassa tuhonnut viisi viholliskonetta.

Tämä tapahtui helmikuun 20., 1942, ja tuo teko teki Butch'ista USA:n ilmavoimien ensimmäisen ässän 2. Maailmansodassa, ja ensimmäisen lentäjän, joka on saanut kongressin kunniamitalin. Vuotta myöhemmin Butch kuoli ilmataistelussa 29-vuotiaana. Hänen kotikaupunkinsa ei halunnut tämän 2. Maailmansodan sankarin muiston hävitä, ja niinpä tänään, O'Haren lentokenttä Chicagossa on nimetty kunnianosoitukseksi tämän suuren miehen rohkeudelle.

Siispä, kun seuraavan kerran löydät itsesi O'Haren kentällä, ota vähän aikaa vierailla Butch'in muistomerkillä, jossa on hänen patsaansa ja kunniamitalinsa. Se löytyy terminaalien 1 ja 2 välistä.

MUTTA MITÄ NÄILLÄ KAHDELLA TARINALLA ON TEKEMISTÄ KESKENÄÄN?

Butch O'Hare oli "Easy Eddien" poika.

Tuntematon

Kristuksen jumaluus

"Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika" (Matt. 16:16). Mitä tämä tarkoittaa, olla Kristus, elävän Jumalan Poika?"

Tämä kirjoitus esittää joitakin raamatunkohtia, jotka osoittavat Herramme Jeesuksen jumaluuden. Raamattu vahvistaa, että Jeesus on Jumala. Muista, Raamatun todistus on *uskottava*. Et voi koskaan vakuuttaa toisia siitä argumentein tai loogisin esityksin. Vakuuttuminen totuudesta on Hengen työtä. Meidän on oltava "aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on" (1 Piet. 3:15).

Jumala kanssamme

Jesaja 7:14 esittää, että neitsyt on synnyttävä lapsen ja Hänen nimensä on oleva Immanuel. Tämä täyttyi Matt. 1:23-25:ssä, jossa Herramme Jeesus nimetään. Immanuel on myös käännetty meille tuossa jakeessa sanoin, "Jumala kanssamme." Yhdessä Matteus ja Jesaja opettavat, että Jeesus on Jumala.

Iankaikkinen Isä

Jesaja 9:5 alkaa lapsesta ja päättyy isään. Se sanoo, "Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu". Huomaa, että sanat, "lapsi on syntynyt" osoittavat, että Hänen ihmisyydellään oli alku. Sitten Jesaja sanoo, "Poika on annettu"; Pojalla ei ole alkua. Hän oli jo olemassa. Se, ettei omaa alkua, on Jumalan ominaisuus. Niille, jotka saattaisivat väittää, että Jeesuksella, Jumalan Poikana, oli alku, se voidaan osoittaa, että koska Hän on Jumalan ainokainen poika (1 Joh. 4:9) ja koska kukaan ei voi olla isä jollei hänellä ole lasta, Isän ja Pojan on tultava olevaisiksi samanaikaisesti. Niinpä Hän on iankaikkinen Poika. Lopulta tässä jakeessa näemme, että Lapsi/Poika on "Väkevä Jumala" ja on vain yksi olento, jota voidaan kutsua "Väkeväksi Jumalaksi." Heprean alkukielessä tätä sanaa on käytetty vain kahdessa muussa kohdassa Vanhaa testamenttia. Jesaja 10:21:ssä ja Jeremia 32:18:ssa, tämä ilmaisu selkeästi viittaa Jehovaan, Herraan Sebaotiin. Poika Jesaja 9:6:ssa on yksi ja sama Jehova, Jumala.

Vapahtaja, Ensimmäinen ja Viimeinen

Jesaja 43:3 julistaa, että Jehova on Vapahtaja ja Jesaja 43:11 ilmoittaa, "Minä, minä olen Herra, eikä ole muuta pelastajaa, kuin minä". Jesaja 45:21 ilmoittaa, ettei ole muuta Vapahtajaa kuin Jehova. On vain yksi Vapahtaja ja Hän on Jehova. Uudessa testamentissa Jeesus on selvästi Vapahtaja, ainoa Vapahtaja. Hänestä on Luuk. 2:11:ssä sanottu, "Vapahtaja, joka on Kristus, Herra." Joh. 4:42 vahvistaa, että Hän on "maailman Vapahtaja." Tiitus 2:13 vahvistaa sen: "odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä." Vanhassa ja Uudessa testamentissa esitetyn Vapahtajan täytyy olla sama Henkilö, siksi Jeesus on Jumala.

Ilm. 1:8:ssa Jeesus on Hän, joka lävistettiin ja Hän sanoo, "Minä olen A ja O", sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias." Hän on siis Ensimmäinen ja Viimeinen. Jesaja 41:4:ssä ja 44:6:ssa Jehova julistaa, "Näin sanoo Herra, Israelin kuningas, ja sen lunastaja, Herra Sebaot: Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtäkään Jumalaa." Heidän on oltava yksi ja sama. Monet muut kohdat Raamatussa yhdistävät nämä nimet ja arvonimet. Vanhassa testamentissa ne katsovat eteenpäin tulevaan Kristukseen ja Uudessa testamentissa ne täyttivät Jeesuksessa.

Kuka voi antaa synnit anteeksi, muu kuin Jumala?

Matt. 5, Mark. 2 ja Luuk. 5 sisältävät kolme ihmettä, jotka vain Jumala saattoi aikaansaada. Ensiksi, Jeesuksella on täysi valta antaa synnit anteeksi. Hän antoi miehelle anteeksi tämän synnit. Fariseukset ja kirjanoppineet olivat oikeassa sanoessaan, että vain Jumala voi antaa synnit anteeksi. Toiseksi, Jeesus tuntee ympärillään olevien ajatukset, johon vain Jumala pystyy. Lopuksi, Hänellä on voima parantaa ainoastaan sanalla. Mies ei voinut käyttää jalkojaan. Hänen tilansa oli niin huono, että ystävien oli kannettava häntä vuoteella. Kun hänet asetettiin Herran eteen, hän ei ainoastaan parantunut fyysisesti, vaan hän parantui hengellisesti. Miksi tämä mies parannettiin fyysisesti? Siksi, että ne jotka todistivat sen, näkivät fyysisen muutoksen ("koskapa

Kristuksen jumaluus

juutalaiset vaativat tunnustekoja", 1 Kor. 1:22) ja ymmärsivät, että Jeesuksella on valta antaa synnit anteeksi, mikä vahvistaa Hänen väitteensä jumaluudestaan.

Ja niitä, jotka aterioivat, oli neljätuhatta miestä

Kansanjoukkojen ruokkiminen, veden muuttaminen viiniksi, Malkuksen korvan parantaminen ja sokean miehen näön palauttaminen (toisten mukaan koko silmien, Joh. 9) olivat kaikki luomisihmeitä. Vetten päällä kävelystä myrskyävän meren tynnyttämiseen, Jeesuksella on sellainen valta maailman yli, joka on vain Luojalla. Hän on ainoa, joka on koskaan esittänyt sellaista niin elämässään kuin kuolemassaankin (kun kalliot halkesivat ja maa järisi). Hän ei ole pelkästään maailman Luoja vaan myös sen Ylläpitäjä.

"Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennenkuin Abraham syntyi, olen minä ollut"

Tiesitkö, että Jeesus väitti tavanneensa Abrahamin? Jeesus sanoi, "Abraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi." Niin juutalaiset sanoivat hänelle: "Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja olet nähnyt Abrahamin!" (Joh. 8:56, 57). Väkijoukko ymmärsi, että Hän sanoi fyysisesti nähneensä Abrahamin, joka oli kuollut jo satoja vuosia sitten. Miten se oli mahdollista? Hänhän ei ollut edes 50-vuotias. Kuinka sitten? He puhuttelivat itse Jumalaa, joka tuli ihmiseksi. Jollei tämä ollut sitä, mitä Hän halusi viestittää, tai jos he tulkitsivat Häntä väärin, miksei Hän korjannut heitä?

Hän antoi henkensä

Herra Jeesus on ainoa, jolla koskaan on ollut täysi valta oman elämänsä ja kuolemansa suhteen. Joh. 19:30:ssa, "Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi Hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä." Kreikan kielen sanat, "antoi henkensä" poikkevat kaikista niistä, mitä Uudessa testamentissa on käytetty: "Paradidomi pneuma", mikä tarkoittaa: antaa

tai luovuttaa henkensä. Se oli Hänen tahtonsa teko. Vain Jumalalla on sellainen valta.

"Hajottakaa maahan tämä temppele, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä"

On sellaisia, jotka uskovat Hänen olevan vain ihmisen, mutta he myös myöntävät, että Hän on täydellinen ihminen, ilman syntiä. Kuka nosti Jeesuksen kuolleista? Se näyttää helpolta kysymykseltä ja yleensä vastaus on, "Isä Jumala" tai "Jehova." Joh. 2 on tarkka tässä. Keskustelu etenee kohtaan, missä Hän sanoo heille, "Hajottakaa maahan tämä temppele, **niin minä pystytän sen kolmessa päivässä**". Jeesus julisti, että Hän olisi vastuussa omasta ylösnousemisestaan! Tämä ällistyi juutalaisia, ja he luulivat Hänen puhuvan temppeleistä, koska kukaan ei voisi nostaa itseään kuolleista; mutta Hän puhui omasta ruumiistaan. Juuri tämä sama sananvaihto toistuu ristillä, kun ne jotka kulkevat ohitse pilkkaavat Herraa, ja opetuslapset muistivat sen ylösnousemuksessa (Joh. 2:22). Niinpä, Raamatun valossa, joka osoittaa että Isä, tai Henki, tai Jumala nosti Hänet kuolleista, voidaan kysyä, oliko Jeesus väärässä tai erehtyikö Hän vakuuttamisessaan, että Hän nostaisi itse itsensä kuolleista? Jos Hän oli väärässä, Hän ei ollut täydellinen. Jos Hän on täydellinen, sitten Hänen oli oltava oikeassa ja Hänen täytyisi olla Jumala, tai nuo muut Kirjoitukset olisivat virheellisiä. Sen vuoksi, Jeesuksella ei ole pelkästään valta elämänsä yli vaan Hänellä on myös valta ottaa se jälleen, koska Hän on Jumala.

"Minun Herrani ja minun Jumalani!"

Aloitimme tämän kirjoituksen Pietarin tunnustuksella, että Ihminen, Jeesus, oli totisesti Kristus, elävän Jumalan Poika. Päätämme tämän kirjoituksen Tuomaksen tunnustukseen. Nähtyään ylösnousseen Kristuksen, Tuomas ilmoittaa tämän täydellisen totuuden, "Minun Herrani ja minun Jumalani!" Herra vastaa, "Sentähden, että minut näit, sinä uskot." (Joh. 20:29). Mitä hän uskoi? Hän uskoi, että Jeesus oli sitä, mitä Hän sanoikin olevansa - täydellinen Ihminen ja täydellinen Jumala. Ja me voimme kaikki levätä tuossa samassa totuudessa, koska, "Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!"

Allan Valvano

Valtakunnan vertaukset - Matt. 13

Matteus 13 on yksi Uuden testamentin tärkeimpiä lukuja. Sen rinnalla tulisi tarkastella Herran seitsemää juhla-aikaa (3 Moos. 23) ja Aasian seitsemää seurakuntaa (Ilm. 2, 3). Näissä kolmessa raamatunkohdassa annetaan yleiskatsaus Jumalan tarkoituseristä suhteessa Israeliin, valtakuntaan ja seurakuntaan.

Valtakunnan vertaukset

Onko Jumalan valtakunnan ja taivasten valtakunnan välillä eroa? Jotkut Matteuksen evankeliumin taivasten valtakunnasta kertovista vertauksista ovat täysin samoja kuin Markuksen ja Luukkaan evankeliumien Jumalan valtakunnasta kertovat vertaukset. Siksi voimme olettaa, että nämä kaksi käsitettä tarkoittavat samaa asiaa. Raamatussa on tietävästi vain aniharvoja käsitteitä, joilla on täydellinen synonyymi toisaalla Raamatussa. Taivasten valtakunnan merkityskenttä näyttää kuitenkin laajemmalta kuin Jumalan valtakunnan.

Käsitteeseen "taivasten valtakunta" sisältyy ajatus hyläystä kuninkaasta, joka ei ole läsnä vaan toteuttaa omia tarkoituksiaan taivaasta käsin. Jumalan valtakunta on taasen hengellinen ja aineellinen valtakunta, joka koostuu ihmisistä, jotka antautuvat vapaaehtoisesti Jumalan hallittaviksi. Taivasten valtakunnan käsitteeseen sisältyy edellisten lisäksi pahaenteiset voimat, jotka yrittävät syrjäyttää Jumalan vallan. Eräänä päivänä nämä helvetilliset vaikutukset kuitenkin hävitetään täydellisesti, jolloin taivasten ja Jumalan valtakunta yhdistyvät. Matteuksen 13. luvun seitsemästä vertauksesta käy ilmi, millä tavalla nämä kaksi suuntausta vaikuttavat rinta rinnan. Jumalan armolliset tarkoituserät saavat kuitenkin lopullisen voiton. Tällä hetkellä kuningas elää maanpaossa ja on luomansa maailman hylkäämä. Hän hallitsee kuitenkin valtaistuimellaan taivaassa sekä uskollisten alamaistensa sydämissä maan päällä.

Matteuksen 13. luvun seitsemän vertausta voidaan jakaa kahteen ryhmään. Ensimmäiset neljä vertausta Jeesus puhui järven rannalle kerääntyneelle väkijoukolle, loput kolme vertausta Hän selitti yksityisesti opetuslapsilleen. Ensimmäisessä vertausryhmässä kuvataan, miten Saatana yrittää tuhota Jumalan työt. Toisessa ryhmässä

nähdään, miten Jumalan suunnitelma tulee saamaan lopullisen voiton.

Kylväjä ja siemen

Herra on maanviljelijä, joka kylvää hyvää siementä ihmisten sydämiin. Vertauksessa on seuraavat kaksi merkillepantavaa seikkaa: 1) *Neljä erilaista maaperää*: tien vierus, kallioinen paikka, ohdakkeet, hyvä maa; 2) *Hyvän sadon neljä edellytystä*: hyvä, pehmeä, puhdas ja syvä maaperä.

Jeesus selittää vertauksen jakeissa 18-23. Kuulijan tien poskea muistuttavaa sydämen maaperää ei ole koskaan aura kytänyt. Siemen putoaa kovaksi tallatun polun viereen. Linnut, jotka tulevat ja syövät siemenet, ovat Saatana. Sanoma ei mennyt perille, eikä myöskään tuottanut hedelmää.

Seuraava siemen putoaa kallioiseen paikkaan, jossa on vain ohuelti maata. Siemen ei pysty juurtumaan, vaan se kuivuu auringon paahteessa. Tällainen ihminen on heti valmis tunnustamaan uskoaan, mutta koettelemusten tullessa häneltä puuttuu ikuisen elämän antamat juuret. *Pane merkille, että näissä vertauksissa maaperä kuvaa ihmistä - ei kasvi*. Kasvin kuihtuminen on ulkoinen merkki Jumalan Sanan vaikutuksesta ihmisen elämään.

Kolmas siemen putoaa ohdakkeisiin, jotka tukahduttavat sen. Ohdakkeet tarkoittavat maailman huolia ja rikkauden viettelyksiä, jotka tukahduttavat toivon hedelmästä. Sana menettää vaikutuksensa tällaisen ihmisen elämässä, koska ajalliset murheet peittävät alleen ikuiset asiat.

Hyvä siemen putoaa hyvään maahan ja antaa kylväjälle palkinnon vaihoista. Tämän ensimmäisen vertauksen kolme vihollista ovat Saatana, liha ja maailma. Kaiken taustalla näkyy Saatanan viha Jumalan Sanaa kohtaan.

Nisu ja luste

Toisessa vertauksessa Saatanan taktiikka on erilainen. Tällä kertaa hyvä siemen kylvetään peltoon, mutta ihmisten nukkuessa vihollinen kylvää vehnän sekaan rikkaviljaa. Rikkavilja muistuttaa niin paljon vehnää, että kasvuvaiheessa sitä on lähes mahdotonta erottaa vehnästä. Rikkavilja paljastuu vasta, kun tähkät ovat kypsiä.

Valtakunnan vertaukset - Matt. 13

Sato on aitouden tärkein koetinkivi, sillä kasvuvaiheessa ihmisen on kovin helppo erehtyä. Juudas näytti varmasti aidolta vehnältä, kun hän julisti hyvää sanomaa Simon Kananeuksen kanssa. Pietari muistutti varmasti rikkaviljaa, kun hän kielsi Mestarin. Pietari oli kuitenkin aito ja Juudas sittenkin vain rikkaviljaa. Kiero jäljittely on siis toinen Saatanan taktiikoista, jolla se yrittää tehdä Jumalan työn tyhjäksi.

Sinapinsiemen

Kolmannen vertauksen aiheena on eräänlainen luonnonoikku. Siinä yhdestä pienimmistä puutarhakasvien siemenistä kasvaa niin suuri puu, että linnut voivat levähtää sen oksilla. Luonnontieteilijöiden mukaan tavallinen sinappikasvi, joka jää yleensä hieman alle metrin korkuiseksi, voi kasvaa määrättyissä olosuhteissa kolmen - jopa kolmen ja puolen - metrin korkuiseksi, jolloin sen siemenet houkuttelevat sen oksille paljon lintuja. Raamatussa oliivipuun, öljyviinipuun ja viikunapuun ovat siunauksen symboleja, ja ne viittaavat Israeliin, jonka tehtävänä on olla Jumalan todistajana maailmassa. Sinapin tarkoitus on kuitenkin vain kutkutaa ihmisten nirsoja makuhermoja.

Vertauksen opetus on selvä: yksi Saatanan tavoista hyökätä Jumalan Sanaa vastaan on luonnottoman aistillisen paisumisen kautta. Ilmestyskirjan kuvauksessa suuresta Babylonista (Ilm. 17-18) kerrotaan, että järjestyneen uskonnollisuuden lopullista muotoa edustavasta luopiojärjestelmästä on tullut pahojen henkien tyyssija ja kaikkien saastaisten henkien ja saastaisten ja inhottavien lintujen pesäpaikka (Ilm. 18: 2). Linnut, jotka ryöstivät kerran hyvän siemenen ja löysivät suojan sinappipuun oksilta, ovat nyt saaneet pesäpaikan järjestelmässä, jota ne itse autoivat kehittämään. Kyseisiä lintuja ei ole vaikea tunnistaa, sillä ne edustavat vääriä opettajia, joista Paavali ja Pietari puhuivat usein kirjeissään.

Hapatus

Vertausta hapatuksesta (Matt. 13: 33-35) on kutsuttu Raamatun väärymmärretyimmäksi vertaukseksi. Ne, jotka uskovat Kristuksen toisen tulemisen ajoittuvan tuhatvuotisen valtakunnan

loppuun, ajattelevat hapatuksen tarkoittavan Jumalan evankeliumia, joka läpäisee koko yhteiskunnan ja muuttaa sitä vähitellen, kunnes eräänä päivänä tuhatvuotinen rauhan valtakunta on valmis syntymään. Kaksi maailmansotaa ja yhteiskunnan paheneva rappiotila ovat kuitenkin vieneet pohjan pois tältä teorialta. Raamattu opettaa, että Kristuksen tuhatvuotinen valtakunta ei ala evankeliumin julistamisen tuloksena vaan Ilmestyskirjan luvuissa 6-19 kuvattujen maailmaa mullistavien tuomioiden seurauksena. Näiden tapahtumien jälkeen Kristus saapuu maan päälle kuninkaiden Kuninkaana ja herrain Herrana.

Hapatus kuvaa Raamatussa aina väärää opetusta tai huonoa vaikutusta. Kaikki hapan ruoka oli kiellettyä pääsiäisaterialla ja sitä seuraavassa juhlassa. Ruokauhrikaan ei saanut sisältää hapatetta, sillä kaikki uhrin ainekset - parhaat vehnäjauhot, öljy, suola ja suitsuke - kuvaavat Vapahtajan moraalista kirkkautta. Jeesus varoitti opetuslapsiaan fariseusten, saddukeusten ja Herodeksen hapatuksesta (Mark. 8: 15; Matt. 16: 6). Paavali puhuu moraalisen pahuuden (1 Kor. 5: 6-8) ja opillisen pahuuden hapatuksesta (Gal. 5: 9). Tässä vertauksessa esiintyvän hapatuksen merkityksen on oltava linjassa Raamatun muun opetuksen kanssa.

Kolme vakallista jauhoja tekee yhden eefan (ks. 1 Moos. 18: 6; Juud. 6: 19; 1 Sam. 1: 24). Kun tarkastelemme näitä raamatunkohtia ja erityisesti ruokauhria koskevaa kohtaa, huomaamme, että parhaimmat vehnäjauhot näyttävät kuvaavan Kristuksen täydellisyyttä. Luonnossa hapate tekee jauhoista maukkaampia, mutta kun on kyse hengellisistä asioista, on suhtauduttava varauksella kaikkeen, mikä yrittää saada Jumalan totuudesta helpommin sulavaa luonnolliselle ihmiselle.

Vertaus jauhojen hapatuksesta varoittaa meitä siis väärästä opetuksesta, joka pyrkii vaivihkaa soluttautumaan opetukseen Kristuksen persoonasta.

Peltoon kätetty aarre

Israelin kansalla on epäilyksettä keskeinen sija Jumalan valtakunnassa. Aabrahamille ja Daavidille annetut liiton lupaukset (1 Moos. 15; 2 Sam. 7) tulevat toteutumaan. Vanhassa testamentissa esiintyy viisi kertaa ilmaus, joka tarkoittaa "omaisuutta" (2 Moos. 19: 5;

Valtakunnan vertaukset - Matt. 13

5 Moos. 14: 2; 26: 18; Ps. 135:4; Saar. 2: 8; Mal. 3: 17). Myös Pietari käyttää ensimmäisessä kirjeessään (1 Piet. 2: 9) ilmausta 'omaisuuskansa'. Näiden raamatunkohtien tarkastelun tuloksena näyttää siltä, että tällä omaisuudella viitataan Israeliin.

Matteuksen 13. luvussa jakeessa 44 peltoon on kätetty aarre, joka löydetään ja kätetään uudestaan. Aarteen löytänyt mies myy kaiken omaisuutensa ja ostaa pellon itselleen. Hän aikoo luonnollisesti kaivaa aarteen taas ylös ja nauttia siitä, kun kauppa on solmittu.

Vertauksen opetus on yksinkertainen: pelto tarkoittaa maailmaa. Israel löydettiin Egyptistä ja lunastettiin karitsan verellä. Sitten se vietiin Punaisen meren yli erämaahan. Siellä Jumala antoi Israelille lakinsa Siinailla ja teki sen kanssa veriliiton. Mutta israelilaisten synnin - erityisesti oman Messiaansa hylkäämisen ja murhaamisen - takia Jumalan omaisuus on jälleen kerran haudattu peltoon. Israel on hajoitettu kansojen sekaan. Mies, joka myi kaikkensa ostaakseen pellon, on Israelin Messias - Herra Jeesus. Kuollessaan Jeesus lunasti sekä peltoon kätetyn aarteen että itse pellon. Paavali kirjoittaa luomakunnasta, joka sekin huokaa ja ikävöittää päivää, jolloin se vapautetaan turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen (Room. 8: 19-23).

Vertauksen sanat ('kätetty', 'löysi' ja 'kätki') antavat tiiviin yhteenvedon Israelin vaiheista tähän päivään asti. Nykyään voimme todeta, kuinka Jumalan tarkoitukset Israelin suhteen käyvät toteen huimaa vauhtia. Ennustusten mukaan israelilaiset ovat alkaneet palata maahansa epäuskon vallassa. Vihollistensa ympäröiminä he joutuvat pian "Jaakobin vaivan" päivän suureen ahdistukseen (Jer. 30: 7). He tulevat kuitenkin kokemaan ihmeellisen pelastuksen heidän Messiaansa saapuessa (Sak. 14: 4). Sen jälkeen, kun Israel on tehnyt kansallisen parannuksen (Sak. 12: 10) ja saanut puhdistautua avoimessa lähteessä syntiä ja saastaisuutta vastaan (Sak. 13: 1), heidän liittonsa Jumalan kanssa uudistetaan. Kansojen pellon kätöksessä ollut aarre saa näin lopulta olla kaikkien ihailtavana tuhannen vuoden ajan.

Kauppias ja kallisarvoinen helmi

Myös tämä vertaus (Matt. 13: 45-46) on usein tulkittu väärin. Sitä on käsitelty samoin kuin vertauksia sinapinsiemenestä ja hapatuksesta: kauppiaan on tulkittu edustavan syntistä, kallisarvoisen helmen taas Vapahtajaa. Tämän tulkinnan mukaan syntisen on myytävä kaikkensa pelastuakseen! Se on kuitenkin väärä tulkinta kyseisen vertauksen opetuksesta.

Kauppias on Kristus. Kallisarvoinen helmi edustaa juutalaisista ja pakanoista koostuvaa seurakuntaa, jota kutsutaan parasta aikaa esiin kansojen merestä. Kauppiasta, joka myy kaikkensa, kuvataan myös seuraavissa raamatunkohdissa: 2 Kor. 8:9 ja Fil. 2:5-11. Toisaalla Paavali kuvaa tilannetta (Ef. 5: 25-27) seuraavasti: "*Kristus rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä*".

Helmi on kärsimyksen tulos. Nilviäisen elävään ruumiiseen joutunut hiekanjyvänen ärsyttää eläintä. Jyväsän ympärille syntyy vähitellen yksi helmiäiskerros toisensa jälkeen. Helmiäinen on vain kovettunutta nilviäiskudosta. Helmi syntyy näin ollen elävän olennon hoitaessa kyljessään olevaa haavaa. On mielenkiintoista todeta, että helmi on ainut jalokivi, jota ei voi halkaista - sama pätee aitoon seurakuntaankin.

Tämän kauniin jalokiven yksityiskohdat havainnollistavat erinomaisesti Jeesuksen seurakunnan eteen tekemää työtä. Ilmestyskirjan 21. luvussa voimme lukea, että uuden Jerusalemin portit on tehty yhdestä ainoasta helmestä. Seurakunta on Kristuksen kärsimyksen tulos ja vastaus Hänen kylkensä haavaan.

Mereen laskettu nuotta

Tässä vertauksessa kauppias on vaihtunut kalastajaan. Raamatussa kalastaja ja verkko kuvaavat evankeliumin julistamista. Johannes Kastaja ja Herramme Jeesus julistivat sanomaa Jumalan valtakunnasta. Nykyään ympäri maailmaa julistetaan sanomaa Jumalan armosta. Kun seurakunnan täysi luku on saavutettu ja seurakunta temmattu ylös taivaaseen, aletaan jälleen julistaa sanomaa Jumalan valtakunnasta (Matt. 24: 14). On huomattava, että tämä vertaus koskee erityisesti lopun aikaa (Matt. 13: 49). Ne, jotka ovat nykyajassa kuulleet sanoman Jumalan armosta ja hylänneet sen, joutuvat suuren eksytyksen valtaan. He uskovat

Valtakunnan vertaukset - Matt. 13

valheen ja joutuvat kadotukseen, koska he eivät uskoneet totuuteen vaan mielistyivät vääryyteen (2 Tess. 2: 11-12). Ei ole mitään syytä uskoa, että Kristuksen kieltäjille tarjottaisiin vielä toinen mahdollisuus pelastua seurakunnan ylöstempauksen jälkeen. Heidät on tuomittu sokeuteen, kuten Israelin on vielä nykyään. Koska he ovat kieltäneet Kristuksen, he seuraavat antikristusta sokeasti aina omaan tuhoonsa asti.

Edessä on kuitenkin vielä suuri sadonkorjuu. Jumala ottaa omakseen Israelin jäännöksen, joka on saanut nähdä totuuden valon. Paavalin tavoin hekin ovat kuin keskensyntyneitä (1 Kor. 15: 8). Kaikkivaltias Jumala sinetöi heidät ja lähettää heidät julistamaan sanomaa tulevasta Kuninkaasta. He tulevat olemaan kaikkien aikojen suurin lähetystyöntekijäjoukko. Nykyajan tarjoamien kulkuvälineiden ja joukkoviestimien avulla koko maailma saa kuulla heidän sanomansa. Lukemattoman suuri joukko ottaa sanoman vastaan, mutta kuten missä tahansa massaliikehdinnässä, vain osa vastaanottaa sanoman aidosti. Aivan kuin kahdessa ensimmäisessä vertauksessa, kaikki eivät synny aidosti uudestaan. Kuninkaan palatessa ne, joilla ei ole muuta kuin tunnustus, erotetaan niistä, joilla on myös elämä. Enkelit erottavat pahat vanhurskaista ja heittävät heidät tuliseen pätsiin (jakeet 49-50).

Lopuksi (jakeet 51-52)

"Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?", Jeesus kysyi opetuslapsiltaan. "Olemme, Herra", he vastasivat. Ja Jeesus sanoi heille: "Niin on jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan opetuslapsiksi, perheensä kaltaisen, joka tuo aarrekauppiastaan esille uutta ja vanhaa".

Tämä luku on todellinen Jeesuksen opetusten aarrearkku. On kuitenkin vielä tarpeen muistuttaa, että tämän luvun aihepiiri ulottuu seurakuntaa laajemmalle, vaikka itse seurakunta sisältyykin siihen. Koska Kuningas on vielä poissa, opetus on salatussa muodossa. Eräänä päivänä kaikki on kuitenkin oleva näkyvää, kun Kuningas on palannut hallitsemaan maailmaa.

T. Ernest Wilson

Kristuksen tulemuksen vaiheet

On tärkeää tehdä selvä ero Kristuksen ensimmäisen ja toisen tulemuksen välillä. Ensimmäinen tulemus kuuluu jo historiaan, koska se tapahtui lähes 2000 vuotta sitten. Toinen tulemus on profetiaa, koska sen täyttymys odottaa vielä tulevaisuudessa.

Kuitenkin on tärkeää ymmärtää, ettei Kristuksen toinen tulemus ole vain yksittäinen tapahtuma. Pikemminkin se käsittää tietyn ajanjakson ja sisältää neljä eri vaihetta. Tämän kirjoituksen tarkoituksena on määritellä kyseiset neljä vaihetta.

Uuden testamentin alkukielessä tavallisin tulemistä merkitsevä sana tarkoittaa myös läsnäoloa tai vierelle tulemistä. Ajatuksena on paikalle saapuminen ja sitä seuraava läsnäolo. Kyseistä sanaa käytettiin yleisesti kuninkaan saapumisesta ja hänen vierailustaan.

Jopa englannin kielen sanaa 'coming' (= tuleminen, tulo) käytetään samalla tavalla. Esimerkiksi Kristuksen Galileaan tulo toi parantumisen monille ihmisille. Tässä yhteydessä ei tarkoiteta vain Hänen Galileaan saapumispäiväänsä, vaan koko sitä aikaa, jonka Hän vietti Galilean seudulla.

Niinpä meidän tulisikin mieltää Kristuksen toinen tulemus pikemminkin tietyksi ajanjaksoksi kuin erilliseksi tapahtumaksi. Tähän ajanjaksoon kuuluvat seuraavat neljä vaihetta:

1. Kristuksen tulemuksen alku
2. Kristuksen tulemuksen kulku
3. Kristuksen tulemuksen ilmestys
4. Kristuksen tulemuksen huippukohta

1. Kristuksen tulemuksen alku

Kristuksen paluu alkaa ylöstempauksesta, toisin sanoen Kristuksen paluusta noutamaan maan päällä olevat pyhänsä. Hän saapuu yläilmoissa, Kristuksessa kuolleet nousevat haudoistaan, tuolloin elossa olevat uskovat muuttuvat ja kaikki lähtevät lopulta Isän Jumalan asuinsijoille. Tämä voi tapahtua milloin hyvänsä ja se ei vie kuin yhden hetken.

'Sillä niin kuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan' (1 Kor. 15:22,23).

'Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden

on, ettette murehtisi niin kuin muut, joilla ei toivoa ole. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemuksen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla' (1 Tess. 4:13-18).

'Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen ja meidän kokoontumiseemme Hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä veljet...' (2 Tess. 2:1).

'Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemuksen asti .. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen. Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä' (Jaak. 5: 7,8).

2. Kristuksen tulemuksen kulku

Kristuksen tulemuksen toiseen vaiheeseen kuuluu Kristuksen tuomioistuin, jolloin uskovat palkitaan heidän uskollisesta palveluksestaan.

'Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan?' (1 Tess. 2:19).

'Mutta itse rauhan Jumalan pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen' (1 Tess. 5:23).

Katso lisäksi Room. 14: 10-12; 1 Kor. 3: 11-15; 2 Kor. 5:10; 2 Tim. 4:7,8.

Karitsan hääateria on toinen tapahtuma, joka pitäisi todennäköisesti ottaa huomioon käsiteltäessä Kristuksen tulemisen kulkua. Sen perusteella, missä kohtaa tapahtuma sijaitsee Ilmestyskirjassa, tiedämme, että se tapahtuu ennen Kristuksen loistokkaan valtakauden alkua. Mielestämme Karitsan

Kristuksen tulemuksen vaiheet

hääateria on otettava laskuihin mukaan siitäkin huolimatta, ettei Raamatussa ole siitä puhuttaessa käytetty sanaa 'toinen tulemus.'

'Ja minä kuulin ikään kuin kansan paljouden äänen ja ikään kuin paljojen vetten pauhinan ja ikään kuin suuren ukkosenjylinän sanovan: 'Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen. Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus.' Ja hän sanoi minulle: 'Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!' Vielä hän sanoi minulle: 'Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat.'

Sillä aikaa, kun taivaassa vietetään Karitsan häitä, maan päällä saadaan kokea ahdistuksen aikoja. Tämä ajanjakso kestää noin seitsemän vuotta, joiden aikana Jumala antaa tuomioidensa voiman kohdata maata yhä ankarammin ja ankarammin (Dan. 9:27; Matt. 24:4-28; Ilm. 6-19). Ajanjakson jälkipuolta kutsutaan Suureksi Ahdistukseksi, koska sen aikana ihmiset joutuvat kokemaan ennennäkemättömiä onnettomuuksia ja heidän ahdinkonsa on sanoinkuvaamaton (Matt. 24: 15-31).

3. Kristuksen tulemuksen ilmestys

Kristuksen paluun kolmannessa vaiheessa Hän ilmestyy maan päälle suurella voimalla ja kirkkaudella hallitsemaan kuninkaiden Kuninkaana ja herrain Herrana. Ylöstempausta ei maailma pääse näkemään, koska se tapahtuu yhdessä silmänräpäyksessä. Mutta jokainen silmäpari tulee todistamaan Kristuksen paluun, kun Hän saapuu hallitsijana. Niinpä tätä vaihetta kutsutaankin Hänen paluunsa ilmestymiseksi. Tämä on Hänen tulemuksensa kolmas vaihe.

'Ja kun Hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen Hänen tykönsä ja sanoivat: 'Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on Sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?' (Matt. 24:3).

'Sillä niin kuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on olevan Ihmisen Pojan tulemus' (Matt. 24:27).

'Sillä niin kuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva' (Matt. 24:37).

'Eivätkä tienneet, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva' (Matt. 24:39).

'Vahvistaakseen teidän sydämenne nuhteettomiksi pyhydessä meidän Jumalamme ja Isämme edessä, meidän Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun Hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa' (1 Tess. 3:13).

'Niin silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä' (2 Tess. 2:8).

'Sillä me emme seuranneet vieokkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olimme omin silmin nähneet Hänen valtasuuruutensa' (2 Piet. 1 : 16). Pietari puhuu tässä Kristuksen tulemisen ilmestyksestä, niin kuin hän sai sen ennakolta nähdä Kristuksen Kirkastusvuorella.

Muita raamatunkohtia, jossa tämä Kristuksen tulemuksen kolmas vaihe mainitaan, ovat Sak. 14:4; Ma1. 4: 1-3; Ap.t. 1: 11; 2 Tess. 1 :7-9; Juud. 14; Ilm. 1: 7; 19:11-16.

4. Kristuksen tulemuksen huippukohta

Kristuksen tulemuksen viimeisessä vaiheessa tapahtumat huipentuvat taivaitten ja maan tuhoutuessa tulen voimasta. Tämä tapahtuu Kristuksen maanpäällisen 1000-vuotisen valtakauden lopussa. Siihen viitataan toisen Pietarinkirjeen luvussa 3, jakeissa 4, 7-13:

'Ja sanovat: "Missä on lupaus Hänen tulemuksentansa? Sillä onhan siitä asti, kuin isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niin kuin se on ollut luomakunnan alusta"... Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomain ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään. Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että "yksi päivä on Herran edessä niin kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niin kuin yksi päivä". Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niin kuin muutamat pitävät sitä viivyttelinisenä, vaan Hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä Hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen. Mutta Herran päivä

Kristuksen tulemuksen vaiheet

on tuleva niin kuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa, teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemista, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat!'

Tässä luvussa saamme lukea pilkkaajista, joita nousee viimeisinä päivinä, ja jotka eivät usko Kristuksen paluuseen. Mihin puoleen Hänen tulemuksestaan he eivät oikein sitten usko?

Tarkoittavatko he ylöstempausta? Ei, sillä he eivät todennäköisesti ole edes kuulleet siitä. Puhuvatko he sitten Kristuksen paluusta hallitsemaan maata? Eivät he ilmeisesti tarkoita sitäkään. Koko asiayhteydestä huomaamme, että he ivaavatkin itse asiassa ajatusta kaikkia pahantekijöitä kohtaavasta Jumalan lopullisesta rangaistuksesta. He tarkoittavat maan osaksi tulevaa

vihoviimeistä Jumalan tuomiota tai "maailmanloppua", niin kuin he sitä kutsuvat.

He uskovat, ettei heillä ole mitään syytä huoleen. Jumala ei ole puuttunut asioiden kulkuun menneisyydessä, joten ei Hän tule puuttumaan myöskään tulevaisuudessa. Niinpä he tuntevat voivansa jatkaa vapaasti pahoja tekojaan ja puheitaan.

Pietari vastaa heidän pilkkaansa osoittamalla aikaan tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen, jolloin meidän tuntemamme taivaat ja maa tuhoutuvat täydellisesti. Tämä Kristuksen tulemuksen huipentuma tapahtuu Tuhatvuotisen valtakunnan päätyttyä perustettaessa lopullista Iankaikkista valtakuntaa.

Mutta joku saattaa kysyä, mistä tiedämme, että Kristuksen tulemuksen ensimmäinen ja kolmas vaihe, eli ylöstempaus ja ilmestyminen, ovat erillisiä tapahtumia. Voimme tietää sen siitä, että ne erotetaan toisistaan Raamatussa seuraavalla tavalla:

Ylöstempaus	Ilmestyminen
1. Kristus saapuu yläilmoissa (1 Tess. 4: 16, 17).	1. Hän saapuu maan päälle (Sak. 14: 4).
2. Hän saapuu noutamaan pyhänsä (1 Tess. 4: 16,17).	2. Hän saapuu pyhiensä kanssa (1 Tess. 3: 13; Juud. 14).
3. Ylöstempaus on salaisuus, jota ei tunnettu Vanhan testamentin aikana (1 Kor. 15:51).	3. Hänen ilmestymisensä ei ole salaisuus; siitä puhuvat monet Vanhan testamentin profetioidet (Ps. 72; Jes. 11; Sak. 14).
4. Kristuksen saapumista pyhiään noutamaan ei ole koskaan sanottu edeltävän merkkejä taivaalla.	4. Kristuksen tuloa pyhiensä kanssa edeltävät merkit taivaalla (Matt. 24: 29-30).
5. Ylöstempaus samaistetaan Kristuksen päivän kanssa (1 Kor. 1: 8; 2 Kor. 1: 14; Fil. 1: 6,10).	5. Ilmestyminen samaistetaan Herran päivän kanssa (2 Tess. 2: 1-12).
6. Ylöstempaukselta kuvataan siunauksen ajaksi (1 Tess. 4: 18).	6. Ilmestymisessä pääpaino on tuomiolla (2 Tess. 2: 8-12).
7. Ylöstempaus tapahtuu yhdessä silmänräpäyksessä (1 Kor. 15: 52). Tästä voidaan päätellä, ettei maailma kokonaisuudessaan tule tapausta näkemään.	7. Hänen ilmestymisensä nähdään maailmanlaajuisesti (Matt. 24: 27; Ilm. 1: 7).
8. Ylöstempauksessa on mukana pääasiassa seurakunta (Joh. 14: 1-4; 1 Kor. 15: 51-58; 1 Tess. 4: 13-18).	8. Ilmestymisessä pääosassa on lähinnä Israel, myöhemmin myös pakanakansat (Matt. 24: 1 - 25: 46).
9. Kristus saapuu kirkkaana kointähtenä (Ilm.22: 16).	9. Kristus saapuu Vanhurskauden aurinkona pelastus siipiensä alla (Mal. 4:2).

William MacDonald

Vanhan testamentin käänkösvirheistä

"Halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen" sanotaan 1 Piet. 2:2:ssa. Jumalan sana onkin parasta ELÄMÄN LEIPÄÄ ja lääkeä synnin sairautta vastaan, Jes. 55:10, 11; Hebr. 4:12. Me olemme saaneet Raamattumme juutalaisilta ja sen alkukieli on heprea. Nykyään uskotaan yhä yleisemmin, että myös Uuden testamentin alkukieli on ollut heprea. Näin väittää mm. tohtori J. L. Lindsay, ja Jerusalemin yliopiston Uuden testamentin professori David Flusser on samaa mieltä.

Jos vertaa esim. englantilaisen King James -Raamatun tekstiä suomalaiseen, huomaa käänköksissä suuria eroja. Tuo ns. "Jaakon käänkö" on erinomaisen hyvä ja tarkka. Se on säilyttänyt valta-asemansa englannin kieltä puhuvassa maailmassa jo yli 350 vuotta. Suomalainen koko Raamattu ilmestyi ensi kerran vuonna 1642. Sen jälkeen siitä on otettu monia käänköksiä, jotka ovat olleet tarpeen kielenkin kehittymisen takia. Mutta eräs merkillinen tosiasia jää: mitä vanhempi käänkö, sitä uskollisempi se on ollut alkutekstille. Lestadiolaiset ovat ihan oikeassa siinä, että he eivät luota uusiin käänköksiin.

Nyt Suomessa on taas asetettu komitea tekemään uutta käänköstä. Mutta työ kestää kuulemma 10-15 vuotta ja maksaa huikeasti. Eikä meillä ole mitään takeita siitä, että tuosta uudesta käänköksestä tulee parempi ja alkutekstille uskollisempi. Päinvastoin on syytä pelätä, että se tulee yhä enemmän poikkeamaan alkukielen tekstistä ja pyrkii mukautumaan yhä enemmän ajan hengen vallassa olevan tai valtaan pyrkivän poliittisen suunnan mukaiseksi. Kommunistisissa maissa on kymmeniä raamatunkäänkökomiteoita ahkerasti muokkaamassa Raamattua kommunistisen ideologian mukaiseksi. Etelä-Amerikassa on yksi sellainen kommunistinen raamatunkäänkö jo valmistunut. Sitä ajankohtaisempi on meille nyt tuo Pietarin kehoitus: "Halatkaa niinkuin vastasyntyneet, lapset SANAN VÄÄRENTÄMÄTÖNTÄ maitoa, että siitä kasvaisitte pelastukseen." Käsittelem seuraavassa suomalaisen 1933 käyttöön otetun Vanhan testamentin käänkösvirheitä. Asiatyhteyteen olen merkinnyt raamatunkohtia, jotka lukijan on syytä lukea omasta Raamatustaan.

1 Moos. 1:2: "Ja maa oli autio ja tyhjä".

Tätä lausetta edeltävässä jakeessa kerrotaan, kuinka Jumala loi taivaan ja maan. Ei Jumala sitä luonut autiona ja tyhjänä. Jes. 45:18:ssa sanotaan: "Sillä näin sanoo Herra, joka on luonut taivaan - hän on Jumala - joka on valmistanut maan ja tehnyt sen; hän on sen vahvistanut, EI hän sitä autioksi luonut, asuttavaksi hän sen valmisti."

Oikea käänkö kuuluu: "Ja maa TULI autioksi ja tyhjäksi". Se tuli siksi Jumalan tuomioitten seurauksena. Erittäin tarkka J. B. Rotherhamin englantilainen käänkö sanoo "had become" = TULI autioksi. Samoin kääntää ja selittää kohdan F. J. Dake (Dake's annotated reference Bible).

Maan ensimmäinen hallitsija oli Lusifer -niminen enkeliruhtinas, josta on kuvaus Hes. 28: 12-15:ssa ("Ihmislapsi, viritä itkuvirsi Tyyron kuninkaasta ja sano hänelle: Näin sanoo Herra, Herra: Sinä olet sopusuhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellinen kauneudessa. Eedenissä, Jumalan puutarhassa, sinä olit. Peitteenäsi olivat kaikkinaiset kalliit kivet; karneolia, topaasia ja jaspista, krysoliittia, onyksia ja beryylliä, safiiria, rubiinia ja smaragdä sekä kultaa olivat upotus- ja syvennytyöt sinussa, valmistetut sinä päivänä, jona sinut luotiin. Sinä olit kerubi, laajalti suojaavainen, ja minä asetin sinut pyhälle vuorelle; sinä olit jumal'olento ja käyskentelit sähköyvän kivien keskellä. Nuhteeton sinä olit vaellukseltasi siitä päivästä, jona sinut luotiin, siihen saakka, kunnes sinussa löydettiin vääräys.). Mutta kun hän ylpistyi ja lankesi (ks. Jes. 14:12-14: "Kuinka olet taivaalta pudonnut, sinä kointähti, aamuruskon poika! Kuinka olet maahan syösty, sinä kansojen kukistaja! Sinä sanoit sydämessäsi: 'Minä nouse taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ja istun ilmestysvuorelle, pohjimmaiseen Pohjolaan. Minä nouse pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.'"), Jumalan tuomio kohtasi koko silloista Lusiferin valtakuntaa, ja maa tuli sen seurauksena autioksi ja tyhjäksi. Lusiferin lankeemus oli ensimmäinen lankeemus. Tätä tuomiota kuvataan Jer. 4:23-26:ssa (Minä katselin maata, ja katso, se oli autio ja tyhjä, ja taivasta, eikä siinä valoa ollut. Minä katselin vuoria, ja katso, ne järkkäyivät, ja kaikki kukkulat huojuivat. Minä katselin, ja

Vanhan testamentin käänkösvirheistä

katso, ei ollut yhtään ihmistä, ja kaikki taivaan linnut olivat paenneet pois. Minä katselin, ja katso, hedelmätarha oli erämaana, ja kaikki sen kaupungit olivat kukistuneet Herran, hänen vihansa hehkun, edessä.) ...

Kaarlo O. Syväntö

Viimeinen kierros

"Lasse Viren oli 23-vuotias poliisi osallistuttuaan ensi kertaa Olympialaisiin vuonna 1972. Hänen ensimmäinen lajinsa oli 10,000 metrin juoksu. Kisan puolivälissä, Viren juoksi viidentenä, kun hän yhtäkkiä kompastui ja kaatui. Hän nousi nopeasti ylös ja kipusi toiseksi 230 metrin matkalla. Johtopaikka vaihtui useita kertoja. Kun 1½ kierrosta oli jäljellä, Viren kovensi vauhtia. Yksi toisensa jälkeen hänen vastustajansa jäivät taakse. Viren voitti kuudella metrillä ja rikkoi seitsemän vuoden ikäisen maailmanennätyksen.

Lasse Viren kannatti voimakkaasti metsissä harjoittelua. "Luonnon hiljaisuus kasvattaa henkistä vahvuutta", hän sanoi. "Kun juokset metsissä, sinun on muuteltava rytmiä välttääksesi juuret, juuri niinkuin sinun on oltava koko ajan varuillasi kilpailussa".

Lasse oli oppinut läksynsä - erämaassa. Yksin.

Miten on sinun kilvoittelusi laita, veli ja sisar? Voitko jo kuulla kellon soittavan viimeiselle kierrokselle? Takana on jo useiden vuosien kova harjoittelu ja valmistautuminen vain tätä lyhyttä hetkeä varten; ja vaikka kilpailu on jo ollut pitkä ja kuluttava - kyllä, muutama lankeaminenkin on jo myös tapahtunut - se ei tule olemaan yhtään sen helpompaa loppua kohti. Kaikki muutkin kisaajat ovat siellä saman palkinnon perässä: näe tuo kuumapäinen muslimi, tuo teräväkatseinen kommunisti, väkivahva hindu, sinnikäs jehovan todistaja, tuo erottamaton mormoonipari ... Tiedätkö mitä, ne aikovat voittaa!

Mutta muista, on enää vain tämä viimeinen kierros! Se saattaa maksaa sinulle paljon - edessäsi voi olla suuria tuskia näillä viime metreillä ... mutta se valtaisa palkinto odottaa varmasti siellä. Kilpailun Suuri Tuomari on antanut Sanansa siitä.

"Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.!' " (Matt. 25:6). Kuka huutaa?

Haluatko sinä olla sellainen "Lasse"? Julistaa yksin Kristuksesta Jeesuksesta, Yljästä, joka pian, hyvin pian, palaa! Soittaa Jumalan pasunaa - olla innoittaja, joka ravistelee nukkuvat unestaan!

Minä haluan. Ja siunatkoon Jumala myös sinua siinä runsaasti.

Hänen ihmeellisessä Nimessään,

Olli-Pekka Tuikkala

